

Posudek na bakalářskou práci Adély Andrýskové

Organizace Čchongrjŏn a proseverokorejští etničtí Korejci v Japonsku (se zaměřením na vývoj vzdělávacího systému)

Téma japonských Korejců je pro bakalářskou práci mimořádně obtížné. O to těžší (až sebevražedná) je jeho specifikace a zaměření na emigraci, která se hlásila k severní Koreji, resp. tamnímu režimu a Kim Il-sŏngovi, a dodnes částečně naplňuje své původní poslání. Nejde jen o nedostatek materiálu (ostatně v minimalistickém pojetí by bylo možné využít pouze webové stránky organizace), ale zejména o jeho věrohodnost, zkreslování vidění ze strany Japonců, Korejců na severu a na jihu i samotných Korejců v Japonsku, ať už tíhnoucích ke Korejské republice či KILDR. Spolehlivá nejsou ani relativně nezaujatá sporadická svědectví přímých účastníků jednotlivých klíčových událostí v Japonsku, zejména Američanů, zaujatý je i dobový tisk, nejednoznačně se vykládají dokumenty, upravující status Korejců v Japonsku apod. Vzhledem k tomu, že v obou částech poloostrova šlo o tabu téma a nyní je to na jihu téma vysoké ideologické důležitosti, není v podstatě možné je v současné době solidně zpracovat bez pochybností o výsledné validitě textu.

Autorka práce pročetla obrovské množství dokumentů, materiálů, využívala i četné internetové odkazy a shromáždila úctyhodné množství informací, které třídila a pokusila se v nich zorientovat, resp. jim dát písemnou podobu, která se co nejvíce blíží realitě. V tomto smyslu jsou zcela kompetentní kapitoly do konce 2. světové války a částečně i období americké okupace. Další kapitoly a podkapitoly – polarizace Korejců v Japonsku, vztah jedné či druhé části Koreje k původnímu obyvatelstvu apod. už rezignuje na vlastní hodnocení či názor a velmi vhodně se věnuje pouze sběru a třídění faktů. Jinak to ani nelze, neboť jakékoliv hodnocení několikavrstevně ideologického materiálu může vést pouze k dezinterpretaci. Části, věnované struktuře a aktivitám Čchongrjŏnu, čerpají z relativně uceleného souboru materiálů, a tak lze i tuto pasáž zařadit mezi „zpracované“. Práce končí s malými přesahy výkladem normalizační smlouvy mezi Korejskou republikou a Japonskem (1965), která měla právně upravit status Korejců v Japonsku (v praxi se to dosud nepodařilo). I zde je však příliš mnoho otazníků, než abychom považovali výzkum za hodnotitelný, zvláště pak, když je ochuzen o pohled KILDR, která sice napojení na „své“ Korejce v Japonsku má, ale jejich využití není zdaleka podchycené.

Tolik k závažnosti, omezení tématu a literatuře. Domnívám se, že autorka práce nejenže shromáždila relevantní informace, ale že odevzdala práci, jejíž úroveň je po stránce věcné i technické na hranicích možností. Práce má včetně příloh 100 stran, formát poznámek i přímých citací je v souladu s normami. Diplomantka práci konzultovala, oceňuji její vůli dobrat se podstaty i samostatný přístup. Jediné, co se dá

práci vytknout, je nejednotná terminologie, a podstatnější výhradu mám vůči vyjadřování, tedy stylistice. Vzhledem k uvedeným skutečnostem však toto považuji spíše za méně podstatný nedostatek, přestože hyzdící jinak velmi přínosný a poctivý text.

Z uvedeného je patrné, že podle mého názoru práce splňuje požadavky kladené na tento typ prací, že je přínosná v kontextu prací obhájených na oboru koreanistika a že **ji doporučuji k obhajobě.**

Navrhované hodnocení: výborně – velmi dobře

V Praze, 20. 8. 2016

Doc. Miriam Löwensteinová Ph.D., vedoucí práce